

Στη δίνη του χρόνου

Ο ήρωας, του μύθου μου αποκύημα,
την υπέρβαση του νου μου κυνηγά,
το χθες και το παρόν για ν' αγκαλιάσει,
να τα ενώσει ερωτικά.

Το ταξίδι της σιωπής,
πάλη βουβή, δάκρυ γλυκό,
οι σκέψεις μου απαύγασμα, της γνώσης
μυστικό.

Μοίρα της νιότης,
φόρος τιμής, στο πέρασμα του χρόνου, ιερός,
γραφίδας άγγιγμα ανεξίτηλο, χλωμό.

Σώμα μου,
γη της ψυχής, μήτρα τ' ουρανού,
παιδί του χρόνου ορμητικό,
αγέρωχο του ήλιου αποκαϊδι,
θνητό της νύχτας πέπλο ερμητικό,
αιώνιας ανάσας φυλακτό

Θυμήσου!

Άχρονος χρόνος

Ωδές ανήκουστες
τολμούν και βγαίνουν
φωτιές απρόσκλητες
που ανεμοσαλεύουν.

Χάδι απρόσιτο
στον ήλιο τρέχει,
χορός ασάλευτος
στον νου μου στέκει.

Δίνες ατέλειωτες
στον χρόνο πλέκουν,
ώρες αδίστακτες
στο φως αντέχουν,

και όλα χορεύουν.

Δημιουργία

Αρχή και τέλος
υφάδια ανεξίτηλα
στον χρόνο καρτερούν.

Φως και σκοτάδι
μάχες παράτολμες
στο σκότος κατοικούν.

Εικόνες και ήχοι
παιχνίδια σιωπής
στο σώμα οδηγούν

και όλα περιμένουν.

Dr. Θωμάς Πατσανάς
Ιατρός Γαστρεντερολόγος
Διδάκτωρ Α.Π.Θ.